

Henk Postma is een echte verenigingsman

Tekst: Jos Hubers

Foto's: Jos Hubers en Henk Postma

Henk en Annie bij hun volières.

Vandaag staat een rit naar 'Fryslân' voor de boeg. Ik heb namelijk een afspraak staan met Henk Postma uit Surhuisterveen voor een 'In de Kijker'. Het biedt mij tevens de gelegenheid om even bij Klaas Snijder (Joure), de voorzitter van de NBvV, op de koffie te gaan. De tijd vliegt en het lijkt naarmate je ouder wordt dat dit steeds sneller gaat. Het is namelijk inmiddels al weer twee jaar geleden dat ik bij Klaas op bezoek kwam voor dezelfde rubriek. Het laatste stukje naar Joure rijd ik niet via de snelweg maar binnendoor, waardoor mij de vele kolossale typische Friese boerderijen opvallen. De stelpboerderijen, waarbij het woongedeelte direct verbonden

is aan de schuur, en de kop-hals-romp boerderijen waar het woongedeelte via een verbinding (hals) met de schuur is verbonden. Het valt op dat het woongedeelte bij beide types meestal zwarte pannen heeft en de schuren rode pannen.

Aangekomen bij Klaas komt onder andere het magazine 'Onze Vogels' van de NBvV ter sprake. Deze krijgt vanaf deze maand (mei) een 'make over'. Ook het houden van vogels en het transport ervan in Europa, wat ons liefhebbers steeds moeilijker wordt gemaakt, bespreken we kort. Ik had er een uurtje voor uitgetrokken, maar het werd iets langer, zodat ik pas tegen 11.30 uur bij Henk en zijn

Nieuw-guinea edelpapegaai pop

vrouw Annie aankwam. Henk kwam me direct al bekend voor en dat was niet vreemd. Hij vertelde mij dat hij in het verleden de avonden van de afdeling Friesland veel bezocht. Helaas is het er de laatste tijd niet meer van gekomen, maar Henk heeft als voornemen om weer meer naar deze bijeenkomsten te gaan. Ik heb in de laatste decennia daar verschillende lezingen gegeven dus moet ik Henk daarvan kennen.

Via het telefonische contact dat we eerder hadden, wisten we al dat we beiden graag de natuur op de gevoelige plaat willen vastleggen, en dan met name vogels. We hadden al wat leuke plaatjes uitgewisseld, dus het

Geelstrepensori

zal u niet vreemd overkomen dat we het daar de eerste tijd uitgebreid over hebben gehad. Annie was ondertussen druk met het eten bezig; voor mij was het geen verrassing wat de pot schafte. Henk had me namelijk een paar dagen ervoor al gevraagd of ik van boerenkool houd; het antwoord laat zich raden.

Henk zit tegenover mij en achter hem staat een computerscherm waar hij regelmatig iets tevoorschijn tovert. De website van Vogelvereniging Surhuis-

Stanleyrosella man

terveen popt op. Hij is zichtbaar trots op de vogelvereniging waar hij al 16 jaar voorzitter van is. Een gezonde vogelvereniging met ongeveer 60 leden, waarvan een significant aantal jeugdlid is. Henk gaat regelmatig zelf langs de leden, zoals recentelijk nog bij jeugdlid Ilse Dijkstra die buiten een leuke volière met grasparkieten ook een mooie edelpapegaai (nakweek van Henk) heeft. Henk, Annie en Ankie, de zus van Henk, gaan ook op bezoek bij leden voor de rubriek "Thuis bij". Van de bezoeken worden

verslagen gemaakt die met foto's en/of film op de website worden geplaatst. De website wordt regelmatig aangepast; iets wat lang niet bij alle verenigingen een vanzelfsprekendheid is. Zoals al gezegd, het is een gezonde vereniging waarbij je eerder een groei constateert dan stilstand (wat voor vele verenigingen al een prestatie op zich zou zijn). Er zijn ook regelmatig activiteiten, zoals afgelopen zomer nog een midgetgolf met BBQ. Begin december hoopt Henk met zijn vereniging de Friese

*Valkparkiet man**Kleine geelkuifkaketoe man*

Kraagpapegaai

kampioenschappen te organiseren. Henk is niet alleen geruime tijd lid bij de NBvV, maar ook al weer 27 jaar lid van onze bond. Hij bezoekt, wanneer het maar even kan, de afdelingsavonden en vindt het natuurlijk jammer dat het door Corona al zo lang

stilstaat. De eerste vogels die Henk hield, waren grasparkieten. Dat was in Gerkesklooster, het dorp waar ook zijn vrouw oorspronkelijk vandaan komt.

Henk hierover: 'Het is ruim 35 jaar

Ducorpskaketoeman

geleden dat ik Klaas Bakker leerde kennen. Klaas kweekte grasparkieten en dat vond ik mooie vogels. Het waren de zogenaamde Engelse grasparkieten, die in die tijd er nog redelijk 'normaal' uitzagen. Dat wil zeggen wat forser dan de wildvorm en met een mooie gewelfde kop. De hedendaagse 'standaard' grasparkiet vind ik gewoonweg lelijk. Ik heb ook al menig dier gezien die nauwelijks of helemaal niet kon vliegen; het meest bizarre was dat een wildvorm grasparkiet helemaal niet op de vogelshow welkom was. Gelukkig is dat een tijd geleden rechtgezet en zien we nu heel veel kleurgrasparkieten op de show. Zelfs de pure groene vorm is met een beetje zoeken weer te krijgen. Ik had mij gespecialiseerd op de violette kleurslag. In het algemeen zijn mutaties niet mijn ding, ik ben van de natuurkleuren. Dat wil niet zeggen dat ik het niet mooi vind, dat is zeker niet zo, maar ik ambieer ze niet meer in mijn volières. Na de grasparkieten volgden verschillende grote soorten parkieten, waarvan de eerste de stanleyrosella was. Andere rosella's volgden en later ook nog andere grote parkieten, zoals alexanders en derbyans. De volières die je hier ziet, zijn nu 22 jaar oud en zo gemaakt (aluminium) dat er weinig aan kan verslijten. Ik heb geen aparte binnenvolières, zodat de vogels de maximale vliegruimte tot hun beschikking hebben. In totaal zijn de eerste vijf vluchten bijna vijf meter lang, een meter breed en twee meter hoog. De bodem is met grove kiezel bedekt. Links van deze vijf volières is een wat langere volière waar een paartje wildkleur valkparkieten de ruimte hebben. Uiteraard is het achterste deel bedekt, zodat de vogels goed beschermt kunnen zitten. Daar krijgen ze het voer en het is de plaats waar de nestblokken hangen. Achter de beschutte ruimte is er een loopruimte van waaruit ik dus voer. Achter dit blok aan volières loopt over de breedte nog een volière, met een lengte van zeven meter, waar een

Paar ducorpskaketoos.

paartje stanleyrosella's alle ruimte hebben. Nog niet zo heel lang geleden heb ik een enkele grotere volière aan de zijkant van het huis gebouwd. Deze is zes en halve meter lang en één meter twintig breed. Op deze manier kom ik dan op acht volières uit. In de laatste tien jaren heb ik verschillende soorten geprobeerd, maar dat beviel niet allemaal even goed. Een prachtige soort als de kraagpapegaai bleek zo agressief te zijn (man ten opzichte van de pop) dat van

deze soort afscheid genomen moest worden. Nog niet lang geleden heb ik nog een aantal lori's gehouden, zoals geelstroken en lori's van de Blauwe Bergen. Ik kwam er echter achter dat de volières hier niet echt geschikt voor waren. Ik vind het nog steeds hele mooie vogels en ook het gedrag is echt leuk, maar je moet de hokken daar toch wel op aangepast hebben'.

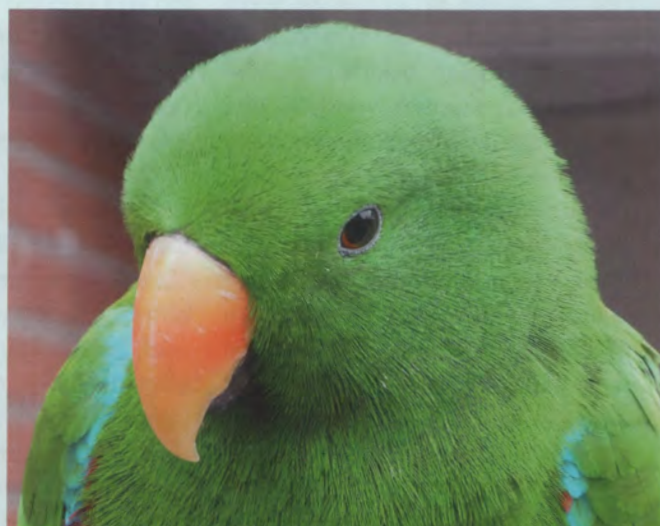
Ondertussen is het tijd om even naar buiten te gaan voor wat plaatjes. Vier volières worden bewoond door nieuw-guinea edelpapegaaien. Het zijn twee kweekparen en twee jonge paren, samengesteld uit de anderen. Het zijn goede ouders want ze brengen zelf de jongen goed groot. Wat mij opvalt, is dat de vogels schijnbaar goed overweg kunnen met de kou, daar ze geen vorstvrij nachthok hebben. Van een paartje ducorpskaketoos heeft Henk goede hoop dat ze dit jaar wat gaan doen. Ze hebben de juiste leeftijd en gaan goed samen, iets wat bij kaketoos lang niet altijd het geval is. Bij voorbaat heeft Henk een nestkast gekozen met twee invlieggaten, eentje aan de zijkant en eentje aan de voorkant, zodat bij calamiteiten de pop weg kan. Buiten deze soort zijn er nog twee soorten kaketoos en wel de allerkleinste, de valkparkiet, en een enkele kleine geelkuifkaketo (eigen kweek). De laatste heeft

Paar nieuw-guinea edelpapegaaien.

pasgeleden afscheid genomen van zijn langste kuifveren. Gelukkig heeft Henk zelf goede foto's, zodat ik daar eentje van kan gebruiken voor dit artikel. Henk hoopt dit jaar een partner te vinden voor deze eenling. Inmiddels is de kuif weer behoorlijk aan het groeien.

Wat voert Henk zijn vogels? Het is vrij eenvoudig en het hele jaar hetzelfde. De edelpapegaaien krijgen eivoer gemengd met fruit en daarnaast een

Kopstudies van nieuw-guinea edelpapegaaien; pop links, man rechts.

IN DE KIJKER

bakje met Deli Nature. Tot voor kort kregen ze een mengsel van Teurlings, maar die is nu over gegaan in handen van Deli Nature. De edels krijgen ook regelmatig een halve sinaasappel en ander fruit op hun volière. Daar zijn ze wel even zoet mee, want ze weten door het gaas het bijna helemaal leeg te eten. De kaketoës krijgen hetzelfde Deli Nature voer met af en toe wat

noten.

Als laatste vraag ik aan Annie wat zij ervan vindt. Ze vindt het allemaal prima en kan er goed mee leven. 'Tja, de vogels waren er al ruim eerder dan ik', zegt ze (Annie en Henk kenden elkaar al veel eerder, maar hebben een relatie vanaf 2012). Mooi dat ze de hobby samen kunnen beleven. Daarbij gaat Henk regelmatig de natuur in

om onder andere allerlei vogels te fotograferen. Hij laat nog even een paar prachtige opnames zien van, hoe kan het ook anders, weidevogels.

Annie en Henk worden bedankt voor de ontvangst en natuurlijk de boerenkool. Ik heb nog een heel eind rijden voor de boeg en ga er dus maar eens goed voor zitten.